

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/58/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013201069
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8013201069.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa JUDr. O. N., bytom A., proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Sd/100/2013-28 z 11.02.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Sd/100/2013-28 zo dňa 11. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX z 13.11.2013, ktorým táto zamietla žiadosť navrhovateľa o prepočítanie starobného dôchodku s prihladením na dobu výkonu služobného pomeru zaradenú v kategórii funkcií podľa ustanovenia § 65 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa § 21, § 174 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“).

V dôvodoch rozhodnutia uviedla, že navrhovateľ požiadal o prehodnotenie starobného dôchodku s prihladením na dobu výkonu služobného pomeru zaradenú do kategórie funkcií. Uviedla, že podľa § 65 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak.

Odporkyňa poukázala na to, že rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Bratislava z 14.01.2003 č. SPC-36.009-1/6/2003 vyplýva, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok od 01.07.2002 podľa § 137 ods. 1 písm. a/ v súlade s § 38, § 39, § 58 a § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon

o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov“). Na vznik nároku na výsluhový dôchodok a pre jeho výšku bola navrhovateľovi zhodnotená doba základnej vojenskej služby od 02.04.1971 do 29.03.1973 ako I. kategória funkcií a doba služobného pomeru od 16.04.1975 do 11.08.1990 I. kategória funkcií, spolu v rozsahu 17 rokov a 120 dní. Odporkyňa ďalej argumentovala ustanovením § 14 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení, podľa ktorého ako zamestnanie zaradené do I., resp. II. pracovnej kategórie sa za dobu pred 1. januárom 2000 hodnotí služba vojakov v povolania (§ 129) zaradená do I. (II.) kategórii funkcií, ak nevznikol nárok na dôchodok podľa piatej časti tohto zákona. Služba zaradená do I. kategórie funkcií sa v týchto prípadoch hodnotí ako zamestnanie I. pracovnej kategórie, je uvedené v § 14 ods. 2 písm. b/ až h/ zákona o sociálnom zabezpečení.

Odporkyňa uviedla, že vzhľadom na to, že v zamestnaní zaradenom do I. kategórie funkcií navrhovateľ získal 17 rokov a 120 dní a nebol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d/ a e/, nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Zákona o sociálnom zabezpečení nevznikol. Súčasne navrhovateľ nespĺňa ani podmienku nároku na starobný dôchodok podľa § 174 ods. 2 Zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, pretože zamestnanie zaradené do I. alebo II. kategórie funkcií netrvalo k 31.12.1999. Nárok na starobný dôchodok navrhovateľovi nevznikol ani podľa § 132 ods. 1 písm. a/ Zákona o sociálnom zabezpečení, lebo v zamestnaní zaradenom do I. kategórie funkcií navrhovateľ nezískal najmenej 20 rokov služby. Z uvedených dôvodov navrhovateľ dôchodkový vek v súlade s ustanovením § 65 zákona o sociálnom poistení dovŕšil 14.08.2013.

Odporkyňa ďalej argumentovala tým, že rozhodnutím zo dňa 25.08.2011 č. XXX XXX XXXX bol navrhovateľovi od 16.08.2011 priznaný predčasný starobný dôchodok, ktorý sa odo dňa dovŕšenia dôchodkového veku podľa § 69 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení stal starobným dôchodkom.

Zákon o sociálnom poistení v ustanovení § 255 ods. 5 upravuje, že za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané po 31.decembri 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu. Odporkyňa uzavrela, že vzhľadom na to, že navrhovateľ získal dobu služby v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, dobu od 02.04.1971 do 29.03.1973 a od 16.04.1975 do 11.08.1990 podľa § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení na nárok na starobný dôchodok nehodnotila. S poukazom na uvedené skutočnosti žiadosť navrhovateľa zo dňa 25.07.2013 bola zamietnutá.

Rozhodnutie odporkyne napadol včas podaným opravným prostriedkom navrhovateľ, ktorý žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie a uloží odporkyni vydať také rozhodnutie, ktoré bude v súlade s príslušnými ustanoveniami Dohovoru č. 128, Ústavou Slovenskej republiky čl. 39 a zákonom č. 100/1998 Zb. (správne 1988 Zb.), v ktorom zohľadní dobu poistenia aj v osobitnom systéme v dĺžke 17 rokov a 120 dní, ktorá doba spadá do I. kategórie funkcií.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný. Uviedol, že navrhovateľ v žiadosti o prepočítanie výšky priznaného predčasného starobného dôchodku ani v návrhu na preskúmanie netvrdil, že mu vznikol nárok na starobný dôchodok podľa ustanovení zákona o sociálnom zabezpečení, ktorý bol účinný do 31.12.2003.

Teda žiada o prepočítanie výšky predčasného starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom poistení, ktorý v ustanovení § 69 ods. 1 upravuje, že poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku je starobný dôchodok.

Navrhovateľ teda dovŕšením veku 62 rokov dňa XX.XX.XXXX je poberateľom starobného dôchodku a prepočítanie výšky starobného dôchodku je potrebné posudzovať podľa zákona o sociálnom poistení.

Ustanovenie § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení upravuje, že obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Zo zisteného skutkového stavu odporkyňou, ktorý nie je rozporný medzi účastníkmi konania, bolo nepochybné, že doba základnej vojenskej služby a doba príslušníka zboru národnej bezpečnosti navrhovateľovi bola započítaná pri priznávaní nároku na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, pričom navrhovateľ žiada, aby táto doba bola započítaná opätovne a výška priznaného predčasného starobného dôchodku, resp. po dovŕšení dôchodkového veku starobného dôchodku prepočítaná a priznaná späť, pričom navrhovateľ vo svojej žiadosti neuviedol presný dátum, od ktorého mu má byť starobný dôchodok prepočítaný.

Z oznámenia Federálneho Ministerstva zahraničných vecí č. 416/91 vyplýva, že 29. júna 1967 bol na 51. zasadnutí generálnej konferencie medzinárodnej organizácie práce prijatý dohovor o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128). Ratifikáciu dohovoru Československou socialistickou republikou zapísal 11. januára 1990 generálny riaditeľ medzinárodného úradu práce s tým, že Československá socialistická republika prijíma záväzky, len pokiaľ ide o časť III.. Podľa svojho článku 48 ods. 3 dohovor nadobudol pre Českú a Slovenskú Federatívnu republiku platnosť 11. januárom 1991. Časť III. tohto dohovoru v čl. 14 až 19 upravuje starobný dôchodok a to v čl. 14 tak, že každý členský štát, ktorý je viazaný touto časťou dohovoru, zaručí chráneným osobám poskytovanie starobného dôchodku podľa ďalších článkov tejto časti. Podľa čl. 16 bod 1. okruh chránených osôb zahŕňa a/ všetkých zamestnancov, včítane učňov; alebo b/ ustanovené skupiny ekonomicky činné obyvateľstvo, ktoré tvoria spolu najmenej 75 % všetkého ekonomicky činného obyvateľstva; alebo c/ všetkých obyvateľov alebo obyvateľov, ktorých prostriedku nepresahujú počas sociálnej udalosti hranicu ustanovenú podľa čl. 28, 2. ak je v platnosti vyhlásenie urobené podľa čl. 4, okruh chránených osôb zahŕňa a/ ustanovené skupiny zamestnancov, ktoré tvoria aspoň 25 % všetkých zamestnancov; alebo b/ ustanovené skupiny zamestnancov v priemyselných podnikoch, ktoré tvoria aspoň 50 % všetkých zamestnancov v priemyselných podnikoch.

V VI. časti citovaného dohovoru sú upravené spoločné ustanovenia a to v čl. 33 bod 1. tak, že ak má alebo by mala iná chránená osoba súčasne nárok na rôzne invalidné, starobné alebo pozostalostné dávky, môžu sa tieto dávky krátiť za určených podmienok a v určenom rozsahu; chránená osoba dostane spolu aspoň toľko, koľko sú najvýhodnejšie dávky. Podľa bodu 2. - ak má alebo by mala iná chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto dohovore, a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľovi výsluhový dôchodok nekráti a navrhovateľ v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že je chránenou osobou tak, ako je definovaná dohovorom. Ústava Slovenskej republiky v článku 39 ods. 1 až 3 upravuje právo na primerané zabezpečenie v starobe s odkazom na podrobnú úpravu v príslušnom zákone.

Z uvedených dôvodov krajský súd preskúmvané rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Proti potvrdzujúcemu rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom súdu vyčítal nedostatočne zhodnotenie rozhodnutia Ministerstva vnútra z 10.09.2013 pod č. SPOU-OSZ-36.0009-14/2013-VZ o priznaní výsluhového dôchodku v ktorom nie je ani zmienka o I. kategórii funkcii, pričom krajský súd na pojednávaní tvrdil, že do výsluhového dôchodku bola započítaná I. kategória funkcii.

Postup krajského súdu v napadnutom rozsudku považuje za nesprávny, pretože navrhovateľ nikde vo

svojich vyjadreniach nenamietal, že sa mu výsluhový dôchodok krátil, ako to uvádza krajský súd na str. 11, tretí odsek.

Navrhovateľ sa domáhal, aby mu odporkyňa zohľadnila v starobnom dôchodku I. kategóriu funkcií v dĺžke 17 rokov a 120 dní, pretože jeho zamestnávateľ MV SR po celú uvedenú dobu odvádzal za neho odvody do všeobecného systému, teda do Sociálnej poisťovne. Žiadal, aby jeho starobný dôchodok bol prepočítaný k dátumu 16.08.2011, od ktorého poberal predčasný starobný dôchodok a spätne vyplatený od tohto dátumu.

Pre stanovenie výsluhového dôchodku bola navrhovateľovi zhodnotená len doba výkonu služby vojaka základnej služby a výkon služby policajta bez zhodnotenia I. kategórie funkcií. Ustanovenie § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení zakotvuje vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia zásadu zachovania získaných nárokov vyplývajúcich zo zaradenia do I. kategórie funkcií a to do 31.12.2023 čo odporkyňa nezohľadnila.

Odporkyňa má povinnosť vykonať výpočet dôchodku s prihliadnutím na dobu poistenia vo svojom poistnom systéme a dôchodok priznať navrhovateľovi po zohľadnení aj nižšej doby poistenia vo výške zodpovedajúcej rozsahu poistenia vo všeobecnom systéme. Odlišným postupom odporkyne by sa doby poistenia poistenca stratili a neboli by v žiadnom zo systémov zohľadnené, čo nezodpovedá ani zámeru zákona.

Poukázal na to, že starobný dôchodok mu mal byť priznaný už od 14.08.2006, kedy dovŕšil 55 rokov, pretože podľa právneho názoru NS SR poistenec, ktorý ako policajt alebo vojak vykonával dobu služby zaradenú do I. alebo II. kategórie funkcií v požadovanom rozsahu (v nižšie uvedenom) a získal najmenej 25 rokov doby poistenia súčtom dôb poistenia (zabezpečenia) zo všeobecného systému sociálneho poistenia a osobitného systému sociálneho poistenia a osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, má nárok na dôchodkovú dávku :

- vo veku 55 rokov, ak získal najmenej 15 rokov doby služby v I. kategórii funkcií, tiež zamestnanie vykonávané vi. pracovnej kategórii uvedené v § 14 ods. 2 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 235/1992 Zb., ak bol z týchto zamestnaní prevedený alebo uvoľnený v súvislosti s uskutočňovaním racionalizačných a organizačných opatrení alebo uvoľnený z dôvodu trvalej straty spôsobilosti vykonávať doterajšiu prácu vzhľadom na zdravotný stav.

Navrhovateľ vo všeobecnom systéme odpracoval k 14.08.2006 23 rokov a 109 dní a v osobitnom systéme 17 rokov a 120 dní, spolu z oboch systémov 40 rokov a 229 dní a uvoľnený bol z racionalizačných a organizačných dôvodov (dôkaz - Posudok o služobnej činnosti pri skončení služby v ZNB). Pri neuznaní dôvodov uvoľnenia zo zamestnania by bol opäť poškodený v právach na priznanie starobného dôchodku od 14.08.2006 a zamietavé rozhodnutie by bolo voči jeho osobe diskriminačné.

Na základe uvedených skutočností žiadal odvolací súd, aby rozsudok Krajského súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že odporkyňa má navrhovateľovi priznať starobný dôchodok so započítaním doby zamestnania v I. kategórii.

Taktiež žiadal odvolací súd, aby odporkyňa navrhovateľovi priznala starobný dôchodok už od 14.08.2006 po dovŕšení 55 rokov v zmysle súdnej praxe Najvyššieho súdu SR, na ktorý sa odvoláva.

K vyššie uvedeným námietkam sa odporkyňa nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. augusta 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa ust. § 21 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení „občan má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) alebo najmenej 10 rokov v takom zamestnaní v uránových baniach,
- b) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b), ak bol z tohto zamestnania prevedený alebo uvoľnený z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 písm. d) a e),
- c) 55 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h),
- d) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 20 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. i) až l), alebo
- e) 60 rokov.“

Podľa ust. § 132 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení „vojak z povolania má nárok na starobný dôchodok, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu zaradenú do I. kategórie funkcií,
- b) 57 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov službu v ostatných prípadoch.“

Podľa ust. § 174 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom zabezpečení „občan, ktorý vykonával pred 1. januárom 2000 zamestnanie I. pracovnej kategórie, prípadne službu I. alebo II. kategórie funkcií, má po 31. decembri 1999 nárok na starobný dôchodok tiež, ak bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek aspoň

- a) 56 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 14 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 9,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 19 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 19 rokov v službe I. kategórie funkcií,
- b) 57 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 13 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 9 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 18 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 18 rokov v službe I. kategórie funkcií,
- c) 58 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 12 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a) prípadne 8 rokov, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 16 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až h) alebo 16 rokov v službe I. kategórie funkcií alebo 17,5 roka v službe II. kategórie funkcií, alebo
- d) 59 rokov, ak bol zamestnaný najmenej 11 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. a), prípadne 7,5 roka, ak ide o také zamestnanie v uránových baniach, alebo 15 rokov v zamestnaní uvedenom v § 14 ods. 2 písm. b) až l) alebo 15 rokov v službe I. alebo II. kategórie funkcií.

(2) Podmienkou vzniku nároku na starobný dôchodok podľa odseku 1 je, že zamestnanie I. pracovnej kategórie alebo služba I. alebo II. kategórie funkcií trvali k 31. decembru 1999; za zamestnanie sa na tieto účely považujú i náhradné doby a doby uvedené v § 5 ods. 1 a v § 6 ods. 1 nariadenia vlády Československej socialistickej republiky č. 117/1988 Zb.“

Podľa ust. § 112 ods. 1 zákona o sociálnom poistení „dávka sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka

- a) priznala v nižšej sume, ako patrí,
- b) vypláca v nižšej sume, ako patrí,
- c) odoprela neprávom alebo
- d) priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí.“

Z obsahu administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ písomným podaním zo

dňa 23.07.2013 požiadal o prepočítanie predčasného starobného dôchodku argumentujúc právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého sa nároky poistencov zo zaradenia doby výkonu služobného pomeru podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení zákona č. 235/1992 Zb. do I. kategórie funkcií podľa ustanovenia § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. zachovávajú, aj keď títo poistenci získali za doby služby dávky v osobitnom systéme sociálneho poistenia.

Navrhovateľ poukázal na to, že pri vypočítaní jeho starobného dôchodku nebola zohľadnená skutočná celá dĺžka doby poistenia a pri dožití fyzického veku 60 rokov mu bol priznaný predčasný starobný dôchodok, avšak iba z doby poistenia vo všeobecnom systéme poistenia, pričom pri výpočte výšky jeho predčasného starobného dôchodku mali byť zohľadnené všetky doby poistenia, to znamená aj doba poistenia v osobitnom systéme poistenia v dĺžke viac ako 15 rokov.

Rovnako zo spisu odporkyne vyplýva, že táto rozhodnutím zo dňa 25.08.2011 č. XXX XXX XXXX navrhovateľovi od 15.08.2011 priznala predčasný starobný dôchodok v sume 236,40 EUR mesačne podľa § 67 ods. 1 a § 82 Zákona o sociálnom poistení, z ktorého vyplýva, že v rozhodujúcom období navrhovateľ úhrnom získal 7035 dní dôchodkového poistenia, teda 19,2740 rokov dôchodkového poistenia podľa § 63 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. a navrhovateľovi do doby poistenia nebola započítaná doba základnej vojenskej služby a doba služobného pomeru príslušníka ZNB od 16.04.1975 do 11.08.1990.

Navrhovateľovi rozhodnutím Ministerstva vnútra SR z 14.01.2003 č. SPC-36-009-1/6-2003 bol priznaný výsluhový dôchodok 01.07.2002 v súlade s ustanoveniami zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov. Z ustanovení citovaných odporkyňou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je nepochybné, že navrhovateľovi nevznikol nárok na starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. ustanovenia § 14 ods. 4.

Zo zisteného skutkového stavu odporkyňou, ktorý nie je rozporný medzi účastníkmi konania, je nepochybné, že doba základnej vojenskej služby a doba príslušníka zboru národnej bezpečnosti navrhovateľovi bola započítaná pri priznávaní nároku na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, pričom navrhovateľ žiada, aby táto doba bola započítaná opätovne a výška priznaného predčasného starobného dôchodku, resp. po dovŕšení dôchodkového veku starobného dôchodku prepočítaná a priznaná spätne k 14.08.2006.

Odvolací súd sa, vzhľadom na totožnosť námietok navrhovateľa uvedených v odvolaní s tými, ktoré uplatnil v opravnom prostriedku pred krajským súdom, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku dopĺňa v nadväznosti na navrhovateľove námietky ďalšie dôvody.

Pokiaľ navrhovateľ namietal zmatečnosť napadnutého rozsudku krajského súdu z dôvodu nesprávnych údajov o jeho dobách poistenia, uvedených na strane 7 napadnutého rozsudku, táto nebola dôvodná. V uvedenej časti rozsudku krajský súd iba konštatoval dovtedajší priebeh konania pred správnym orgánom a pred správnym súdom, pričom zhrnul aj vyjadrenia a námietky uplatnené v konaní samotným navrhovateľom. Namietané znenie časti štvrtého odseku na strane 7 napadnutého rozsudku, t. j. „Navrhovateľovi bol od 1. decembra 1993 priznaný príspevok za službu za dobu výkone náhradnej vojenskej služby od 1. apríla 1972 do 31. augusta 1972 a dobu služby policajta od 1. septembra 1972 do 30. novembra 1993. teda za viac ako 21 skončených rokov služby zaradenej do I. kategórie funkcií, ktorý sa od účinnosti zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov považuje za výsluhový dôchodok.“ je iba konštatovaním toho čo uviedol navrhovateľ vo svojom opravnom prostriedku. Zo samotnej štruktúry rozsudku jasne vyplýva, že v danom prípade nejde o vlastný právny názor súdu, ani o zhrnutie nesporných skutkových zistení.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou navrhovateľa o nezohľadnení niektorých dôb poistenia, ktoré získal v oboch systémoch poistenia. S poukazom na vyššie uvedené zistenia, vyplývajúce z obsahu

administratívneho spisu odvolací súd udáva, že navrhovateľovi boli hodnotené všetky doby poistenia, ktoré získal vo všeobecnom systéme dôchodkového zabezpečenia. Právne názory, na ktoré navrhovateľ v priebehu súdneho konania poukazoval sa týkajú prípadov, kedy poistenci okrem dôb poistenia získaných v osobitnom systéme (a ktoré boli zhodnotené pre nárok na výsluhový dôchodok) získali doby poistenia aj vo všeobecnom systéme, avšak nie v trvaní, zakladajúcom nárok na starobný dôchodok podľa ust. § 65 zákona o sociálnom poistení, t. j. aspoň 15 rokov. V uvedených prípadoch skutočne dochádzalo k diskriminácii výsluhových dôchodcov, ktorých získané doby poistenia vo všeobecnom systéme, v trvaní neprevyšujúcom 15 rokov, nesprávnym výkladom zákona zostali nezhodnotené.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

V navrhovateľovom prípade je nesporné, že tento získal úhrnom 7035 dní dôchodkového poistenia, t. j. 19,2740 rokov, teda spĺňa podmienku doby dôchodkového poistenia, čo však odporkyňa ani nespochybňovala. Rovnako rozhodnutím Ministerstva vnútra SR z 14.01.2003 č. SPC-36-009-1/6-2003 bol priznaný výsluhový dôchodok 01.07.2002 v súlade s ustanoveniami zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov pričom z rozhodnutia Ministerstva vnútra z 10.09.2013 pod č. SPOU-OSZ-36.0009-14/2013-VZ vyplynulo, že pre výšku výsluhového dôchodku navrhovateľa bola zhodnotená doba základnej vojenskej služby od 02.04.1971 do 29.03.1973 a doba služobného pomeru príslušníka ZNB od 16.04.1975 do 11.08.1990. Navrhovateľovi boli rozhodnutiami odporkyne ako aj Ministerstva vnútra SR zhodnotené všetky doby, ktoré tento získal v oboch systémoch dôchodkového zabezpečenia. Preto ani táto námietka navrhovateľa nebola dôvodná.

K námietke navrhovateľa ohľadom nižšieho veku odchodu do dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení odvolací súd uvádza, že navrhovateľ nespĺňa podmienky ustanovené týmto zákonom pre zníženie dôchodkového veku. Z vyššie citovaných ustanovení zákona o sociálnom zabezpečení, upravujúcich nižší vek odchodu do dôchodku dostatočne jasne vyplývajú podmienky pre aplikáciu týchto výhod, vyplývajúcich zo služby v I. kategórii funkcií.

Podľa § 174 zákona o sociálnom zabezpečení je potrebné aby u navrhovateľa trvala služba v I. kategórii funkcií k 31.12.1999. Podľa § 132 zákona o sociálnom zabezpečení je pre nárok na nižší dôchodkový vek potrebných aspoň 20 rokov služby v I. kategórii funkcií. Podľa § 21 zákona o sociálnom zabezpečení podľa písmena c) tohto ustanovenia sa vyžaduje aspoň 20 rokov služby v I. kategórii funkcií a podľa písmena b) tohto ustanovenia, je potrebných aspoň 15 rokov služby a súčasne musí byť splnená podmienka uvoľnenia zo služby z dôvodov podľa ust. § 12 ods. 3 písm. d) alebo e), t. j. podľa písm. d) uvoľnenie zo služby v súvislosti s uskutočňovaním racionalizačných a organizačných opatrení uvedených vo vykonávacom predpise alebo podľa písm. e) prevedenie alebo uvoľnenie zo služby preto, že natrvalo stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav spôsobilosť ďalej vykonávať doterajšiu prácu alebo ju nesmel vykonávať pre ochorenie na chorobu z povolania alebo pre ohrozenie touto chorobou alebo pre dosiahnutie najvyššej prípustnej expozície.

Z rozhodnutia Ministerstva vnútra SR č. SPC-36-009-1/6-2003 z 14.01.2003 vyplynulo, že navrhovateľ bol prepustený zo služobného pomeru rozkazom podľa § 100 ods. 1 písm. g) zákona č. 100/1970 Zb. o služobnom pomere príslušníkov Zboru národnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov, t. j. z dôvodu, že podľa vyjadrenia občianskej komisie nie je spôsobilý na výkon služby v Zbore národnej bezpečnosti, teda nie z dôvodov obsiahnutých v ust. § 12 ods. 3 písm. d) alebo e) zákona o sociálnom zabezpečení.

Podľa rozhodnutia Ministerstva vnútra č. SPOU-OSZ-36.0009-14/2013-VZ z 10.09.2013, navrhovateľ získal 17 rokov a 120 dní služby v I. kategórii funkcií. Jeho služobný pomer trval k 11.08.1990.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľ nespĺňa podmienky na určenie nižšieho veku odchodu do dôchodku. Ten bol, ako už vyplynulo z citovaných ustanovení zákona o sociálnom zabezpečení, podmienený splnením tam uvedených podmienok.

Vzhľadom na tieto zistenia odvolací súd nepovažoval za potrebné zaujať stanovisko k požiadavke navrhovateľa o priznanie starobného dôchodku späťne k 14.08.2006, nakoľko v konaní pred súdom vyplynulo, že navrhovateľ splnil podmienku dôchodkového veku dosiahnutím 62 rokov veku, v zmysle ust. § 65 ods. 2 zákona o sociálnom poistení.

Z uvedených dôvodov mal aj odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ ku dňu podania žiadosti o prepočítanie starobného dôchodku nespĺňal podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1, 2 a § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v spojení s § 174 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení resp. podľa § 21 ods. 1 tohto zákona. Rozhodnutie odporkyne z toho dôvodu považoval za súladné so zákonom, a preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 250ja ods. 3 vety druhej v spojení s § 219 O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.